



## Beschrijving van het onderzoek

Politieke en ambtelijke besluitvormers in gemeenten hebben veel informatie tot hun beschikking over de maatschappelijke uitdagingen die spelen in hun gemeente. Hoe gebruiken besluitvormers deze informatie om te bepalen welke uitdagingen het meest hun aandacht verdienen? En bestaan er verschillen tussen politici en publieke managers?

In een grootschalig onderzoek presenteerden onderzoekers van de Universiteit Leiden fictieve scenario's aan **2313 besluitvormers (1292 politici en 1021 publieke managers) in Belgische gemeenten**. Deze scenario's presenteerden prestatie informatie met wisselende kenmerken over de kwaliteit van wegen of het presteren van basisscholen in de gemeente. De besluitvormers werden gevraagd om aan te geven welke weg of school zij zouden prioriteren voor onderhoud of verbetering.

## Conclusies

1. Besluitvormers zijn meer geneigd een probleem te prioriteren wanneer de prestaties worden uitgedrukt in **objectieve prestatie indicatoren** dan subjectieve prestatie indicatoren zoals tevredenheid van burgers.
2. Het niet behalen van een **vooraf vastgestelde kwaliteitsdoelstelling** is een sterkere reden om een uitdaging te prioriteren dan een afname van kwaliteit in vergelijking met het vorige jaar of een lagere kwaliteit in vergelijking met een buurgemeente.
3. Politici en publieke managers gebruiken informatie op een sterk vergelijkbare manier, maar **managers baseren zich in sterkere mate op objectieve informatie** om te prioriteren dan politici.
4. Afhankelijk van het beleidsdomein (wegen versus scholen) hebben besluitvormers andere voorkeuren voor prestatie informatie. Om het onderhoud van wegen te prioriteren baseren besluitvormers zich liefst op **interne informatie van de gemeente zelf**. Voor het nemen van beslissingen over scholen baseren zij zich in sterkere mate op informatie van externe organisaties.



## Praktijkimplicaties

Besluitvormers zijn responsief naar problemen in hun gemeente, en zij gebruiken prestatie informatie op een gerichte manier om te prioriteren.

We destilleren twee implicaties voor de praktijk:

1. Om het gebruik van informatie in besluitvorming te stimuleren kunnen gemeenten proberen informatie te verkrijgen, genereren en/of presenteren op een manier die **aansluit bij de informatievoorkeuren van besluitvormers**.
2. Besluitvormers dienen zich **bewust te zijn van hun voorkeur** om met name objectieve informatie en vooraf vastgestelde kwaliteitsdoelstellingen te benadrukken. Dergelijke informatie is niet voor alle maatschappelijke uitdagingen beschikbaar of passend.